

Pedagogisk materiell

Dette opplegget består av refleksjonsspørsmål og en enkel dramaoppgave som kan gjøres i etterkant av forestillingen. Dere velger selv i hvor stor grad dere vil følge dette opplegget og står fritt til å plukke og mikse fra spørsmålene og den praktiske delen. Hovedmålet er å la forestillingen leve videre etter besøket fra Unge Viken Teater og inspirere barna til å fortsette å undre seg, reflektere og lære sammen.

Pedagogisk materiell utarbeidet av Unge Viken Teater

Pssst! Kjære lærere og andre voksne!

I dette dokumentet følger noen refleksjonsspørsmål som er ment som samtalestartere rundt temaet **kommunikasjon**.

Dette materialet kan gjerne brukes i FORKANT av forestillingen, slik at dere har snakket litt om temaet før dere går inn i teatersalen. Det pedagogiske materialet kan også brukes som en igangsetter for elevene i etterkant av forestillingen – et mulig verktøy for å reflektere videre over det dere opplevde i salen.

I forestillingen er det tre skuespillere. To av dem er hørende og en av skuespillerne er døv og benytter seg av tegnspråk. Dette kan det være fint at elevene er oppmerksomme på før dere ser forestillingen.

I forestillingen oppfordrer vi også elevene til å svare og komme med tilrop underveis. Vi synes det er gøy at elevene er aktive så lenge de ikke gjør narr av eller mobber utøverne. Skulle det skje, vil vi gjerne at dere hjelper oss med å slå ned på dette.

Vi gleder oss til å spille teater for dere på tulletegnespråk, tulletrommespråk og tulletalespråk!

God fornøyelse!

Hilsen oss i Unge Viken
Teater

Xander

Xander er skuespiller og trommeslager.

Han er hørende og bruker talespråk når han snakker.

I Capiche spiller han karakteren «Torkil».

Torkil er en veldig viktig voksen som tror han har fikset jordkloden med en veldig stor rakett alle menneskene kan rømme i.

Torkil er en kul fyr som elsker jazzmusikk, og når han sier noe, snakker han med trommene sine.

Torkil misforstår alt Bodil og Toril sier, men tror selv han er veldig tydelig i måten han snakker på.

Aino

Aino er skuespiller.

Hun er døv og bruker tegnspråk når hun snakker.

I Capiche spiller hun karakteren «Toril».

Toril er også en veldig viktig voksen som tror hun har fikset jordkloden, men Toril tror hun kan fikse jordkloden med såpebobler.

Toril er veldig snill og vil helst at alle skal være venner.

Toril snakker et slags «tulletegnspråk» og bruker hendene når hun snakker.

Toril misforstår alt Torkil og Bodil sier, men tenker at alt hun sier selv er veldig klart og tydelig.

Amalie

Amalie er skuespiller.

Amalie er hørende og bruker talespråk når hun snakker.

Hun spiller karakteren «Bodil».

Bodil er en veldig viktig voksen som tror hun har fikset jordkloden.

Bodil er sikker på at hun kan fikse jordkloden ved å teipe sammen alt som er ødelagt med enorme mengder gaffateip og lim.

Hun liker å fikse ting og er glad i å bestemme.

Bodil snakker et slags «tulletalespråk» og bruker stemmen når hun snakker.

Bodil misforstår alt Torkil og Toril sier, men er (som de andre to) helt overbevist om at alt det hun selv sier er ekstremt fornuftig.

Kjære deg som har sett forestillingen «Capiche!»

«Capiche!?» betyr «Forstått?!» eller «skjønner du?!» på italiensk, og brukes når man **VIRKELIG** vil at noen skal skjønne hva du sier.

Som mange av dere sikkert allerede har tenkt, så handler forestillingen «Capiche!?» om kommunikasjon. Hva gjør vi når vi tror vi snakker om den samme tingen? Hva skjer når vi ikke blir forstått? Hvordan kjennes det å bli misforstått? Hvordan kan vi kommunisere selv om vi er uenige? Og hvordan klarer man å snakke sammen selv om man snakker forskjellige språk?

I «Capiche!?» snakker karakterene Toril, Bodil og Torkil hvert sitt tulatespråk på talespråk, tegnspråk og trommespråk. De kommuniserer så dårlig at skjermen «Aril 2.0», som er der for å tekste dem for publikum, blir lei og begynner å erte dem ved å klusse til kommunikasjonen enda mer slik at alt går i stå.

Selv om «Capiche!?» er en forestilling som handler om tre voksne mennesker i dress, så er handlingen basert på samtaler vi har hatt med barn i 5.-7.trinn på skoler i Oslo og Viken. Vi på Unge Viken Teater og Teater Manu har reist rundt og snakket med barn om kommunikasjon, misforståelser og hvordan vi mennesker snakker sammen.

På neste side finner dere noen av spørsmålene vi har stilt disse barna. Kanskje dere kan bruke spørsmålene til å snakke sammen i klasserommet før eller etter forestillingen?

Del 1: Refleksjonsspørsmål

- Hva er en misforståelse?
- Fortell om en gang det skjedde en misforståelse – enten med deg eller med noen andre.
- Når føler du at du ikke blir hørt på?
- Hva er det mest urettferdige du vet?
- Hva er det voksne ikke forstår?
- Kan det være vanskelig å kommunisere med voksne når man er en nesten-ungdom? Hvorfor/Hvorfor ikke?
- Hvordan kjennes det i kroppen når du ikke får forklart det du mener? Hvordan kjennes det i kroppen når du blir misforstått? Hvordan kjennes det i kroppen det i kroppen når alt er bra? Lukk øynene. Kjenn etter. Beskriv.
- Når er det fint å ha voksne?
- Når vil du helst være i fred?
- Er det noe du bare snakker med vennene dine om som du ikke kan snakke med voksne om? Og snakker du annerledes til voksne enn du snakker til andre barn? På hvilken måte?
- Hjelper det alltid å si unnskyld? Hvorfor/Hvorfor ikke?
- Trenger man alltid å være enige om alt? Hvorfor/Hvorfor ikke?

Del 2: Vi skaper

Et rollespill om misforståelser

Hva er egentlig en misforståelse? Reflekter først over dette høyt i klasserommet. Gå så sammen i små grupper og lag et lite skuespill der dere spiller noen som misforstår hverandre. Dette skal dere vise frem for resten av klassen når dere er klare.

Hvem er med? Hvem er de og hva heter de?

Hva er misforståelsen? Hvem har misforstått hvem? Hvorfor og hvordan?

Klarer de å løse problemet eller ikke? Hvordan slutter det?

Vis det dere har laget for de andre i klassen. Klarer de å skjønne hva misforståelsen var?

Spørsmål?

Ta kontakt med formidler Sofie Røger på:

sofie@ungeviken.no

UNGE VIKENTEATER

Unge Viken Teater er et teater for barn og unge og de voksne i deres liv.